

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 862/2005**z dnia 7 czerwca 2005 r.****nakładające tymczasowe cła antydumpingowe na przywóz granulowanej żywicy politetrafluoroetylenowej (PTFE) pochodzącej z Rosji oraz z Chińskiej Republiki Ludowej**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Wszczęcie postępowania**

- (1) W dniu 9 września 2004 r. Komisja ogłosiła zawiadomieniem („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”) opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ wszczęcie postępowania antydumpingowego w odniesieniu do przywozu do Wspólnoty granulowanej żywicy politetrafluoroetylenowej (PTFE) pochodzącej z Rosji oraz z Chińskiej Republiki Ludowej (ChRL).
- (2) Postępowanie antydumpingowe wszczęto po złożeniu skargi w dniu 26 lipca 2004 r. przez Europejską Radę Przemysłu Chemicznego („CEPIC” lub „skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących duży część, w tym przypadku ponad 80 %, łącznej produkcji PTFE we Wspólnocie. Skarga ta zawierała dowody dumpingu dotyczącego wspomnianego produktu i znacznych szkód z niego wynikających, które uznano za wystarczający powód wszczęcia postępowania.

2. Zainteresowane strony

- (3) Komisja oficjalnie powiadomiła eksporterów w Rosji i ChRL, zainteresowanych importerów/handlowców oraz ich stowarzyszenia, dostawców i użytkowników, przedstawicieli zainteresowanych państw eksportujących oraz skarżącego i wszystkich znanych producentów we Wspólnocie o wszczęciu postępowania. Zainteresowane strony uzyskały możliwość przedstawienia swoich poglądów na piśmie oraz wystąpienia o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (4) Ze względu na dużą liczbę chińskich producentów eksportujących wymienionych w skardze, w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania postanowiono o przeprowadzeniu kontroli wrywkowej dla określenia dumpingu, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.
- (5) Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o kontroli wrywkowej, a jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wszyscy eksporterzy z ChRL zostali poproszeni o zgłoszenie się do Komisji oraz o dostarczenie, zgodnie z zawiadomieniem o wszczęciu postępowania, podstawowych informacji na temat swojej działalności związanej z PTFE w okresie objętym dochodzeniem (od dnia 1 lipca 2003 r. do dnia 30 czerwca 2004 r.).

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. C 225 z 9.9.2004, str. 18.

- (6) Po przeanalizowaniu informacji dostarczonych przez producentów eksportujących oraz w wyniku małej liczby odpowiedzi na pytania o dobór próby zdecydowano, iż wybór próby nie jest konieczny w odniesieniu do eksporterów w ChRL.
- (7) W celu umożliwienia producentom eksportującym w ChRL złożenia wniosku o traktowanie według zasad gospodarki rynkowej („MET”) oraz indywidualne traktowanie („IT”), jeżeli takie było ich życzenie, Komisja wysłała formularze wniosków zainteresowanym chińskim producentom eksportującym. Wnioski o traktowanie według zasad gospodarki rynkowej lub o indywidualne traktowanie w przypadku, gdy w dochodzeniu ustalono, iż nie spełniają oni warunków do traktowania według zasad gospodarki rynkowej, zostały złożone przez trzech producentów eksportujących.
- (8) Komisja wysłała kwestionariusze wszystkim znanym zainteresowanym stronom oraz wszystkim innym przedsiębiorstwom, które zgłosiły się w terminach wskazanych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Odpowiedziało na nie trzech producentów eksportujących chińskich, dwóch producentów eksportujących rosyjskich, trzech producentów wspólnotowych oraz jeden niezwiązany importer.
- (9) Komisja zbadała i zweryfikowała wszystkie informacje, jakie uznała za niezbędne dla celów stwierdzenia dumpingu, wynikających z niego szkód oraz interesu Wspólnoty. Wizyty weryfikacyjne przeprowadzono w siedzibach następujących przedsiębiorstw:
- a) producenci wspólnotowi:
 - Dupont de Nemours BV, Niderlandy,
 - Dyneon, Niemcy,
 - Solvay Solexys, Włochy;
 - b) importer niezwiązany:
 - Resyncom, Niemcy;
 - c) producenci eksportujący w ChRL:
 - Shandong Dongyue Polymer Material Co., Ltd.,
 - Shanghai 3F New Material Company Co., Ltd.,
 - Zhejiang Jusheng Fluorochemicals Co., Ltd. spółka powiązana Zhejiang Juhua Group Imp. & Exp. Co., Ltd.;
 - d) eksporterzy w Rosji
 - Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat i spółka powiązana Priborlab Ltd.,
 - Spółka Akcyjna „Halogen”;
 - e) importerzy powiązani:
 - Chemical Goods Ltd., Zjednoczone Królestwo.
- (10) Uwzględniając potrzebę określenia wartości normalnej dla producentów eksportujących w ChRL, którym nie można było zagwarantować traktowania według zasad gospodarki rynkowej, celem określenia wartości normalnej na podstawie danych z państwa analogicznego, Stanów Zjednoczonych Ameryki (USA), przeprowadzono wizytę weryfikacyjną w następujących przedsiębiorstwach:
- AGC Chemicals Americas, Inc., USA,
 - E. I. DuPont de Nemours & Company, Inc, USA.

3. Okres objęty dochodzeniem

- (11) Dochodzenie w sprawie dumpingu oraz szkód poniesionych obejmowało okres od dnia 1 lipca 2003 r. do dnia 30 czerwca 2004 r. („okres objęty dochodzeniem”). Badanie tendencji w kontekście analizy szkód obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2001 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („rozpatrywany okres” lub „okres rozpatrywany”).

B. ROZPATRYWANY PRODUKT I PRODUKT PODOBNY

1. Uwagi ogólne

- (12) Fluoropolimery stanowią grupę plastików o wysokiej odporności chemicznej, z których najbardziej znany i najszerszej stosowany jest politetrafluoroetylen (PTFE).
- (13) Granulowana PTFE jest produktem chemicznym (fluoropolimerem) o wysokiej odporności chemicznej (np. temperatura topnienia, duża trwałość termiczna, nierozpuszczalność, niepalność, niska stała dielektryczna). Jest on stosowany jako składnik w wielu branżach przemysłowych, np. w branży chemicznej, mechanicznej, elektrycznej (wewnętrzne ekrany kabli), motoryzacyjnej, budowlanej (jako czynnik izolacyjny), akcesoriów kuchennych (garnki), tekstylnej, lub biomedycznej (narzędzia chirurgiczne). Najbardziej znanym znakiem handlowym, pod którym sprzedawano ten produkt, jest „Teflon”.

2. Rozpatrywany produkt

- (14) Rozpatrywanym produktem jest tak zwany granulowany politetrafluoroetylen (PTFE), zawierający nie więcej niż 3 % innych jednostek monomerów niż tetrafluoroetylen bez wypełniaczy, w formie proszku lub osadu, z wyłączeniem materiałów zmikronizowanych oraz surowy polimer (reaktor suspensyjny). Ten ostatni może występować w postaci mokrej lub suchej. Bez względu na możliwe rodzaje produktu ze względu na ich różną postać, średnią wielkość cząstek, obróbkę cieplną lub zawartość komonomerów, wszystkie one stanowią jeden produkt dla celów niniejszego postępowania, gdyż posiadają one te same właściwości fizyczne oraz zasadniczo ich zastosowanie jest takie samo. Rozpatrywany produkt jest obecnie objęty kodem CN ex 3904 61 00.

3. Produkt podobny

- (15) Produkt rozpatrywany oraz PTFE produkowana i sprzedawana we Wspólnocie przez przemysł Wspólnoty, PTFE produkowana i sprzedawana na rynku krajowym obydwu państw wywozu oraz PTFE produkowana i sprzedawana na rynku krajowym państwa analogicznego ma zasadniczo te same właściwości fizyczne i techniczne oraz te same podstawowe zastosowania. Dlatego też tymczasowo uznaje się je za podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (16) Dwóch importerów twierdziło, iż do pewnych zastosowań produkt przywożony z Rosji i Chin nie stanowi bynajmniej konkurencji dla PTFE produkowanej i sprzedawanej na rynku Wspólnoty. Dotyczy to głównie odpadów PTFE lub PTFE pozagatunkowej, stosowanej do produkcji drobnoziarnistej PTFE. Ten drobnoziarnisty produkt jest stosowany np. jako dodatek podczas przetwarzania plastików lub do farb drukarskich oraz do powłok dla metali. Twierdzenie to należało jednakże odrzucić, gdyż okazało się, że przemysł wspólnotowy również wytwarza odpady PTFE lub materiał pozagatunkowy sprzedawany tym samym klientom.

C. DUMPING

1. Ogólna metodologia

- (17) Poniżej opisano ogólną metodologię. Dlatego też dalsza prezentacja ustaleń w sprawie dumpingu dla zainteresowanych państw opisuje wyłącznie zagadnienia specyficzne dla każdego państwa wywozu.

1.1. Wartość normalna

- (18) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego najpierw przeanalizowano przypadek każdego współpracującego producenta eksportującego, czy jego krajowa sprzedaż PTFE była reprezentatywna, tj. czy łączna wielkość sprzedaży z przeznaczeniem na konsumpcję krajową stanowiła przynajmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży danego produktu do Wspólnoty.
- (19) Komisja następnie określiła rodzaje PTFE z przeznaczeniem na konsumpcję krajową, które były identyczne lub bezpośrednio porównywalne z rodzajami PTFE sprzedawanej na wywóz do Wspólnoty. W odniesieniu do analizy według rodzaju produktów Komisja uznała za identyczne lub bezpośrednio porównywalne te rodzaje produktów sprzedane na rynku krajowym lub zagranicznym, które charakteryzowała podobna wielkość cząsteczek, obróbka cieplna i zawartość komonomerów.
- (20) Dla każdego rodzaju produktu sprzedawanego przez producentów eksportujących na ich rynkach krajowych, które uznano za bezpośrednio porównywalne z rodzajem PTFE sprzedawanej na wywóz do Wspólnoty, ustalono, czy sprzedaż z przeznaczeniem na konsumpcję krajową była wystarczająco reprezentatywna dla celów art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż danego rodzaju PTFE z przeznaczeniem na konsumpcję krajową uznano za wystarczająco reprezentatywną, kiedy łączna wielkość sprzedaży z przeznaczeniem na konsumpcję krajową w okresie objętym dochodzeniem stanowiła przynajmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży porównywalnego rodzaju PTFE do Wspólnoty.
- (21) Komisja następnie zbadała, czy sprzedaż każdego rodzaju PTFE na rynku krajowym państwa wywozu z przeznaczeniem na konsumpcję krajową w reprezentatywnych ilościach można postrzegać jako dokonaną w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, poprzez ustalenie proporcji sprzedaży z zyskiem danego rodzaju PTFE niezależnym klientom. Ponieważ wielkość sprzedaży każdego rodzaju PTFE sprzedawanej po cenie sprzedaży netto równej lub wyższej niż wyliczony koszt produkcji stanowił ponad 80 % łącznej wielkości sprzedaży danego rodzaju materiału, a średnia ważona cena danego rodzaju PTFE była równa obliczonemu kosztowi produkcji lub wyższa, wartość normalną przyjęto na podstawie faktycznej ceny krajowej, obliczonej jako średnia ważona cen w całej sprzedaży danego rodzaju produktu na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem, niezależnie od rentowności tej sprzedaży.

1.2. Cena eksportowa

- (22) We wszystkich przypadkach cena eksportowa została ustalona zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, a mianowicie na podstawie faktycznie zapłaconych lub należnych cen eksportowych.

1.3. Porównanie

- (23) Porównania zwykłej wartości i cen eksportowych dokonano na bazie ceny *ex works*. W celu zapewnienia rzetelności porównania wartości normalnej oraz ceny eksportowej przewidziano należyte dostosowania dla różnic wpływających na porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Przyznano stosowne dostosowania we wszystkich przypadkach, w których uznano to za stosowne, właściwe i poparte sprawdzonymi dowodami.

1.4. Margines dumpingu

- (24) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego margines dumpingu dla każdego producenta eksportującego został ustanowiony na podstawie porównania między średnią ważoną wartości normalnej oraz średnią ważoną ceny eksportowej według rodzaju produktu.

1.5. Chińska Republika Ludowa

1.5.1. Traktowanie według zasad gospodarki rynkowej (MET)

- (25) W dochodzeniach antydumpingowych dotyczących przywozu pochodzącego z ChRL wartość normalną określa się zgodnie z punktami 1 do 6 art. 2 rozporządzenia podstawowego dla producentów spełniających kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

- (26) Poniżej, w skrócie, wyłącznie dla ułatwienia odniesienia, przedstawione zostają kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, których spełnienie musi być udokumentowane przez przedsiębiorstwa wnioskujące:
- 1) decyzje biznesowe oraz koszty są określane w odpowiedzi na warunki rynkowe i bez znacznej ingerencji państwa;
 - 2) zapisy księgowe podlegają audytowi dokonywanemu przez niezależnych rewidentów zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości i są stosowane w każdej sytuacji;
 - 3) brak znacznych zakłóceń wynikających z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej;
 - 4) pewność i stabilność prawa są zapewnione przepisami dotyczącymi upadłości oraz własności;
 - 5) wymiana walutowa jest przeprowadzana po kursach rynkowych.
- (27) Trzech eksporterów w ChRL zażądało traktowania według zasad gospodarki rynkowej zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego i odpowiedziało na formularz wniosku o traktowanie według zasad rynkowych dla producentów eksportujących. Komisja zgromadziła i zweryfikowała w siedzibach tych przedsiębiorstw wszystkie niezbędne informacje przedłożone we wnioskach o MET.
- (28) Dochodzenie wykazało, iż żadne ze wspomnianych trzech przedsiębiorstw nie spełniało wymaganych kryteriów, więc wnioski te odrzucono. Poniższa tabela podsumowuje określenia spełniania przez tychże trzech przedsiębiorstw pięciu kryteriów określonych w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

Przedsiębiorstwo	Kryteria				
	Artykuł 2 ust. 7 lit. c) tiret 1	Artykuł 2 ust. 7 lit. c) tiret 2	Artykuł 2 ust. 7 lit. c) tiret 3	Artykuł 2 ust. 7 lit. c) tiret 4	Artykuł 2 ust. 7 lit. c) tiret 5
1	Niespełnione	Niespełnione	Niespełnione	Spełnione	Spełnione
2	Niespełnione	Niespełnione	Niespełnione	Spełnione	Spełnione
3	Niespełnione	Niespełnione	Niespełnione	Niespełnione	Spełnione

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na kwestionariusz współpracujących eksporterów chińskich.

- (29) Zainteresowane przedsiębiorstwa otrzymały możliwość wniesienia uwag do powyższych ustaleń. Wszystkie trzy przedsiębiorstwa zgłosiły sprzeciw w stosunku do wyników badań i twierdziły, że należy się im traktowanie według zasad gospodarki rynkowej.
- (30) Jedno przedsiębiorstwo kwestionowało fakt, czy praktyka Komisji dotycząca oceny traktowania według zasad gospodarki rynkowej na podstawie pięciu kryteriów określonych w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego można postrzegać jako zgodne z postanowieniami GATT/WTO. Argumentowano również, że Komisja oparła swoje decyzje na wskazaniach i domniemaniach, jak i że art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego nie został zastosowany w sposób obiektywny.
- (31) W tym względzie należy zauważyć, iż obecne dochodzenie, w tym ocena tego, czy producent eksportujący prowadzi działalność w warunkach gospodarki rynkowej, jest prowadzone zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami rozporządzenia podstawowego, które są w pełni zgodne ze zobowiązaniami WTO.

- (32) Jak uznał sąd pierwszej instancji, obowiązkiem producenta eksportującego jest udowodnienie, iż spełnia on warunki określone art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego. W przypadku braku przedłożenia takich dowodów należy odrzucić wnioski o traktowanie według zasad gospodarki rynkowej. Taka decyzja jest podejmowana na podstawie obiektywnej analizy przedłożonych dowodów, ujawnionych zainteresowanym przedsiębiorstwom, i podlega kontroli sądowej.
- (33) W odniesieniu do pierwszego kryterium, tj. iż decyzje biznesowe są podejmowane w odpowiedzi na sygnały z rynku, bez znacznej ingerencji państwa, a koszty odzwierciedlają wartości rynkowe, stwierdzono, iż nie ma dowodów na przestrzeganie Statutu jednego z przedsiębiorstw. Dlatego też brak było dowodów na to, że decyzje firmy nie mogły być podejmowane pod wpływem państwa, w tym poprzez udziałowca będącego przedsiębiorstwem państwowym. Przedsiębiorstwo to zgłosiło sprzeciw wobec wniosków Komisji, twierdząc, że Statut stanowi rzetelną gwarancję, iż państwo nie może wywierać znaczącego wpływu na jego decyzje, jak i że udziałowiec będący przedsiębiorstwem państwowym jest powiernikiem działającym w imieniu przedsiębiorstwa prywatnego. Jednakże Statut firmy określa jej organizację oraz procedury decyzyjne. Ponieważ dochodzenie wykazało, iż Statut nie był szanowany i mógł zostać łatwo zmieniony przez samo przedsiębiorstwo, należało rozsądnie wnioskować, iż końcowe postanowienia takiego Statutu mającego zapewnić brak znacznej kontroli decyzji firmy przez państwo nie są rzetelne i nie mogą stanowić gwarancji w tym względzie. Ponadto przedsiębiorstwo nie przedłożyło żadnych wyjaśnień poza „zauważalnymi”, dotyczącymi przyczyn, dla których państwowe przedsiębiorstwo powiernicze jest jego faktycznym udziałowcem. Przeciwnie, podczas weryfikacji na miejscu argumentowano, iż pozwoli to przedsiębiorstwu m.in. na lepszy dostęp do źródeł finansowania w przyszłości. Ryzyko ingerencji państwa uznano więc za poważne.

Przedsiębiorstwo dalej twierdziło, iż, w przeciwieństwie do wniosków wyciągniętych przez służby Komisji, ceny surowców odzwierciedlały wartości rynkowe. Omawiane przedsiębiorstwo jednak nie tylko nie przedstawiło dowodów na faktyczny taki stan rzeczy, ale w sytuacji porównywalnych zakupów surowców po innych cenach nie umiało dać rozsądnego wytłumaczenia dla tych znaczących różnic.

Dlatego też należało stwierdzić, iż omawiany producent eksportujący nie dostarczył wystarczających informacji, że działa w warunkach gospodarki rynkowej. Żaden z argumentów przedstawianych przez zainteresowane przedsiębiorstwo po ujawnieniu wyników dochodzenia nie mógł zmienić tego wniosku, a więc wniosek został odrzucony.

- (34) Jedno przedsiębiorstwo argumentowało, iż brak minimalnego kworum na zebraniu akcjonariuszy, umożliwiający państwowemu udziałowcowi na wywarcie znaczącego wpływu na decyzje firmy, nie był istotny, gdyż na takich zebraniach nie podejmuje się decyzji operacyjnych. Mimo to wpływ państwa jest ważny nie tylko wtedy, gdy dotyczy decyzji operacyjnych. Ponadto, zgodnie ze Statutem przedsiębiorstwa, zebranie akcjonariuszy odpowiada m.in. za decyzje o działalności gospodarczej i plany inwestycyjne, bada i zatwierdza budżet finansowy oraz księgi rachunkowe, jak i planuje podział zysków firmy. Dlatego też państwo może wywierać poważny wpływ na decyzje przedsiębiorstwa w tak ważnych sprawach. Argumentowano również, iż sprzedaż eksportowa była dokonywana przez przedsiębiorstwo handlowe będące częściowo własnością państwa w połowie okresu objętego dochodzeniem nie stanowi powodu dla stwierdzenia ingerencji państwa. W tym względzie należy zauważyć, iż przedsiębiorca ten zajmował się sprzedażą rozpatrywanego produktu (w tym zawieraniem umów, odbiorem płatności oraz wystawianiem faktur dla klientów), ale nie wnioskował o traktowanie według zasad gospodarki rynkowej (MET). Dlatego też przedsiębiorstwo nie było w stanie zademonstrować, iż prowadzi działalność bez znacznej ingerencji państwa.
- (35) Jedno przedsiębiorstwo argumentowało również, iż państwowy akcjonariusz posiadający większość akcji przedsiębiorstwa, który w konsekwencji powołuje większość członków zarządu, nie może wywierać znaczącego wpływu na decyzje przedsiębiorstwa. W tym względzie przypomina się, że zgodnie ze stałą praktyką Komisji, w przypadkach gdy państwo może wywierać znaczący wpływ na decyzje przedsiębiorstwa, niezależnie czy na mocy prawnej, czy *de facto*, uznaje się, że pierwsze kryterium art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego nie zostało spełnione. Dlatego też wniosek ten należało odrzucić.

- (36) W odniesieniu do drugiego kryterium, tj. iż przedsiębiorstwa posiadają jeden wyraźny zestaw podstawowych zapisów księgowych, podlegających niezależnemu audytowi zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości, wszystkie trzy przedsiębiorstwa oświadczyły, iż spełniają to kryterium ze względu na fakt poddawania ich ksiąg audytowi prowadzonemu przez niezależnego audytora. Jednakże okazało się, iż raporty audytorów zawierały znaczne różnice w porównaniu z księgami przedsiębiorstwa lub że w polityce księgowej zainteresowanych przedsiębiorstw nie uwzględniono zmian wymaganych międzynarodowymi standardami rachunkowości. W jednym przypadku okazało się również, iż kwoty wymienione w uwagach audytora nie zgadzały się z księgami przedsiębiorstwa. Inne przedsiębiorstwo nie dostarczyło angielskiej wersji pełnego sprawozdania finansowego zawierającego uwagi audytora, co uniemożliwiło właściwe ich zbadanie. Dlatego też należało stwierdzić, że zapisy księgowe wszystkich trzech przedmiotowych przedsiębiorstw nie zostały poddane audytowi zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości zgodnie z wymogami art. 2 ust. 7 lit. c) tiret drugie rozporządzenia podstawowego, więc wnioski zostały odrzucone.
- (37) W odniesieniu do trzeciego kryterium, wszystkie trzy przedsiębiorstwa zadeklarowały, że w przeciwieństwie do ustaleń Komisji, nie wystąpiły u nich znaczące zakłócenia będące wynikiem uprzedniego systemu gospodarki nierynkowej. Jedno przedsiębiorstwo nie zgodziło się, iż brakowało dowodów wskazujących, iż prawo do użytkowania gruntu odzwierciedlało wartość rynkową tych gruntów i dostarczyło informacji oficjalnych dotyczących cen gruntów. Tę informację dostarczono długo po upływie terminu dostarczenia właściwie udokumentowanego wniosku o traktowanie według zasad rynkowych i nie można już było tych informacji zweryfikować, dlatego musiały zostać odrzucone. W odniesieniu do drugiego przedsiębiorstwa okazało się, iż zakupiło ono swoje zakłady produkcyjne, gdzie wytwarzany jest rozpatrywany produkt, od przedsiębiorstwa państwowego, jednakże po znacznie niższej cenie w odniesieniu do wartości określonej przez niezależnych ekspertów. Ponadto amortyzacja przez to przedsiębiorstwo środków trwałych okazała się niespójna. Ustalono, że trzecie przedsiębiorstwo otrzymywało gwarancje pożyczki bankowej ze strony państwowego akcjonariusza i prowadziło rachunek rozliczeniowy w sposób uniemożliwiający powiązanie faktur i płatności. Oznacza to istnienie poważnych zakłóceń wynikających z uprzedniego systemu gospodarki nierynkowej.
- (38) W konsekwencji stwierdzono, iż zainteresowane przedsiębiorstwa nie spełniają warunków określonych w 2 ust. 7 lit. c) tiret trzecie rozporządzenia podstawowego, więc wnioski zostały odrzucone.
- (39) Przedsiębiorstwo, które nie spełniło czwartego kryterium, argumentowało, że w przeciwieństwie do ustaleń Komisji przepisy o upadłości gwarantują pewność i stabilność prawną. Okazało się jednak, że to przedsiębiorstwo znajdowało się w trudnej sytuacji finansowej, ponosząc straty od kilku kolejnych lat i było dofinansowywane przez państwowego akcjonariusza. Jak argumentowało przedsiębiorstwo, mimo że takie poważne problemy finansowe nie muszą skończyć się upadłością, fakt, iż akcjonariusz państwowy ratował przedsiębiorstwo (w tym poprzez odpis długów) w sytuacji, w której w normalnych warunkach rynkowych akcjonariusz nie podejmowałby takich działań, wskazuje na wątpliwe stosowanie wspomnianych przepisów w tym konkretnym przypadku. Należy więc stwierdzić, iż brakuje dowodów na praktyczne stosowanie przepisów o upadłości w stosunku do tego przedsiębiorstwa. W przypadku braku takich przepisów kryterium to uznano za niespełnione.
- (40) Skonsultowano się z Komitetem Doradczym, a strony bezpośrednio zainteresowane zostały poinformowane o wnioskach Komisji. Powyżej przedstawiono już główne argumenty podnoszone przez eksporterów. Przemysł wspólnotowy również miał możliwość wnoszenia uwag, przy czym zgodził się z oceną traktowania według zasad rynkowych.

1.5.2. Indywidualne traktowanie (IT)

- (41) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego nakłada się ogólnokrajowe cło na państwa podlegające art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, z wyłączeniem przypadków, dla których udało się wykazać, iż spełniają one kryteria określone w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego dla uzyskania indywidualnego traktowania.

- (42) Trzej producenci eksportujący, oprócz ubiegania się o traktowanie według zasad rynkowych, wnioskowali też o indywidualne traktowanie w przypadku nieprzyznania im traktowania według zasad rynkowych.
- (43) Jako że żadne z trzech przedsiębiorstw nie było w stanie wykazać, iż ingerencja państwa, faktyczna lub potencjalna, nie była na tyle znacząca, aby wpływać na ceny eksportowe oraz ilości towarów, jak i na warunki sprzedaży, stwierdzono, iż nie spełniają one warunków określonych w art. 9 ust. 5 lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (44) Podobnie w przypadku wszystkich trzech przedsiębiorstw stwierdzono, iż nie można wykluczyć ryzyka omińnięcia tych przepisów, gdyby ci producenci eksportujący mieli otrzymać indywidualne stawki celne. Ryzyko to wynika z powyższego faktycznego lub możliwego wpływu państwa na działalność przedsiębiorstw. Ponadto, uwzględniając charakter i postać PTFE, w szczególności organy celne mają zazwyczaj duże trudności z identyfikacją producenta importowanej PTFE. Dlatego też istnieje ryzyko omińnięcia tych przepisów poprzez wywóz przez przedsiębiorstwo o niższej stawce celnej, dodatkowo wzmagane przez poważne ryzyko ingerencji państwa, które również uznano za znaczący. Dlatego też stwierdzono, że warunki określone w art. 9 ust. 5 lit. e) rozporządzenia podstawowego nie zostały spełnione.
- (45) Jako że żadne z przedsiębiorstw nie spełnia wszystkich kryteriów określonych w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, została podjęta tymczasowa decyzja o nieprzyznaniu indywidualnego traktowania.

1.5.3. Wartość normalna

1.5.3.1. Określenie wartości normalnej dla producentów eksportujących, którym nie przyznano traktowania według zasad gospodarki rynkowej (MET)

Państwo analogiczne

- (46) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego normalną wartość dla producentów eksportujących, którym nie przyznano traktowania według zasad gospodarki rynkowej, należy ustawić w oparciu o cenę lub wartość skonstruowaną w warunkach gospodarki rynkowej państwa trzeciego (zwanego dalej „państwem analogicznym”).
- (47) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania uznano Stany Zjednoczone Ameryki za gospodarkę rynkową państwa trzeciego dla celów ustalenia normalnej wartości dla ChRL, przy czym poproszono strony zainteresowane o wnoszenie uwag na ten temat. Dwóch producentów eksportujących w ChRL twierdziło, iż Stany Zjednoczone nie są dobrym wyborem i w zamian proponowały Rosję. Przedstawiano argumenty, iż amerykański rynek PTFE nie jest wystarczająco konkurencyjny, gdyż nałożono od 1988 r. cła antydumpingowe na przywóz z Włoch i Japonii. Argumentowano też, iż największy producent amerykański jest powiązany z jednym ze skarżących z UE. Ponadto dowodzone, że istnieją różnice poziomów technicznych, jakości oraz użytkowników końcowych między PTFE sprzedawaną na rynku amerykańskim i tą eksportowaną przez producentów chińskich do Wspólnoty. Twierdzono przy tym, iż istnieją różnice w dostępie do surowców, gdyż producenci amerykańscy muszą przywozić fluoryt, mając do czynienia z kontyngentem eksportowym narzuconym przez ChRL, odzwierciedlającym 50 % światowej produkcji tego produktu. Z drugiej strony, eksporterzy chińscy mają bezpośredni dostęp do fluorytu wytwarzanego w Chinach. Wreszcie, sugerowano, że rozwój gospodarczy Chin (przy niższych kosztach pracy niż w Stanach Zjednoczonych) jest bliższy Rosji, która jest również przedmiotem tego samego dochodzenia.
- (48) Należy zauważyć, iż PTFE jest produkowana w ograniczonej liczbie państw. Jeden producent z Indii poparł zarzuty dotyczące dumpingu ze strony chińskich producentów eksportujących, więc poproszono go o współpracę jako producenta w potencjalnym państwie analogicznym. Niestety producent indyjski nie wyraził zgody na współpracę.
- (49) W odniesieniu do sugerowanego wyboru Rosji, z powodów wyjaśnionych w motywach 70 do 75, dane dotyczące wartości normalnej dostarczone przez eksporterów rosyjskich okazały się nierzetelne, więc nie można było z nich korzystać. W konsekwencji nie można było zgodzić się na skorzystanie z tych danych do określenia wartości normalnej w przypadku chińskich producentów eksportujących, którym nie przyznano traktowania według zasad gospodarki rynkowej. Ponadto państwo również będące przedmiotem dochodzenia nie jest zazwyczaj uznawane za odpowiednie państwo analogiczne, gdyż rynek krajowy może być zniekształcony.

- (50) W odniesieniu dla wyboru Stanów Zjednoczonych, analiza wszystkich dostępnych informacji wykazała, iż Stany Zjednoczone są najwłaściwszym państwem analogicznym. Stany Zjednoczone posiadają duży i bardzo konkurencyjny rynek dla rozpatrywanego produktu, istnieje na nim trzech producentów oraz – pomimo cel antydumpingowych – znaczący przywóz (stanowiący ponad 20 % wielkości rynku krajowego), w tym również z ChRL i Rosji. Cła na przywóz PTFE są niższe w Stanach Zjednoczonych (5,8 %) niż w Rosji (10 %).
- (51) W odniesieniu do stosunków między producentem w państwie analogicznym i Wspólnocie, nie jest to sam w sobie powód do uznania wyboru Stanów Zjednoczonych za niewłaściwy. Dane dostarczone przez producentów amerykańskich zostały zweryfikowane przez służby Komisji, które były w pełni usatysfakcjonowane stosownością i rzetelnością tego wyboru.
- (52) Argument dotyczący różnic w dostępie do surowców (fluoryt) również nie wyklucza wyboru Stanów Zjednoczonych. Nie dostarczono dowodów na wpływ chińskiego kontyngentu eksportowego na rynek amerykański, które pozwalałyby na kwantyfikację takiego ewentualnego wpływu. Okazało się jednak, że fluoryt jest czwartym z kolei surowcem PTFE i powinien stanowić niewielki procent kosztów jego wytworzenia (szacunkowo poniżej ok. 5 %). W tych okolicznościach wpływ chińskiego kontyngentu eksportowego na amerykański rynek PTFE jest minimalny. Ponadto chloroform jest w większym stopniu wykorzystywany w produkcji PTFE, w którym to przypadku ChRL nie jest uprzywilejowana ze względu na zależność od przywozu i wysokie cła antydumpingowe w stosunku do wielu państw eksportujących. Stwierdzono zatem, iż wszelkie różnice w dostępie do surowców między Stanami Zjednoczonymi a ChRL nie są tak istotne, aby można było uznać wybór USA na państwo analogiczne za bezzasadny.
- (53) W odniesieniu do różnic fizycznych i technicznych oraz użytkowników końcowych, dostępne informacje wykazują, iż produkt eksportowany przez producentów chińskich, mimo że zazwyczaj niższej jakości ze względu na inne poziomy skażenia niż PTFE produkowana w Stanach Zjednoczonych, nadal spełnia standardy przemysłowe i jest wykorzystywany do tych samych celów. Mimo to, w celu uwzględnienia możliwości innych poziomów skażenia między produktem rozpatrywanym oraz produktem podobnym, w przypadku braku innych podstaw, na podstawie oszacowań producentów amerykańskich ustanowiono tymczasową korektę rzędu 10 %.
- (54) Wreszcie, w odniesieniu do różnego poziomu rozwoju gospodarczego w Stanach Zjednoczonych i ChRL, nie przedstawiono dowodów wskazujących, czy i w jakim stopniu różnica ta ma wpływ na normalną wartość. Ponadto różnica sama w sobie nie stanowi istotnego czynnika przy wyborze państwa analogicznego. Faktycznie, wybór nowoczesnego i wydajnego rynku charakteryzującego się dużą konkurencją może zaowocować niższą wartością normalną niż w przypadku, gdyby państwo analogiczne wykazywało ten sam poziom rozwoju gospodarczego, co państwo bez gospodarki rynkowej.
- (55) Uwzględniając powyższe, stwierdzono, iż Stany Zjednoczone stanowią najbardziej stosowne państwo i w tych okolicznościach wybór Stanów Zjednoczonych wydaje się odpowiedni i uzasadniony zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego.
- (56) Komisja wysłała bardziej szczegółowy kwestionariusz do producentów w Stanach Zjednoczonych, prosząc o informacje na temat cen na rynku krajowym i kosztu produkcji produktu podobnego. Odpowiedź producenta była weryfikowana na miejscu.

Określenie wartości normalnej w państwie analogicznym

- (57) Zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego wartość normalna w przypadku chińskich producentów eksportujących została ustalona na podstawie zweryfikowanych informacji otrzymanych od dwóch producentów w państwie analogicznym, tj. na podstawie cen zapłaconych lub należnych na amerykańskim rynku krajowym dla porównywalnych rodzajów produktów, gdyż sprzedaż taka miała miejsce w normalnych warunkach handlu i w reprezentatywnych ilościach.

- (58) Pod względem określenia wartości normalnej, Komisja stosowała tę samą metodologię, jak wyjaśniono w motywach 18 do 28.

1.5.4. Cena eksportowa

- (59) Całość sprzedaży eksportowej do Wspólnoty ze strony chińskich producentów eksportujących była dokonywana bezpośrednio do niezależnych klientów we Wspólnocie, stąd cena eksportowa została ustanowiona zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego na podstawie cen zapłaconych lub należnych.

1.5.5. Porównanie

- (60) Wprowadzono korekty dotyczące ewentualnych i uzasadnionych rabatów i obniżek, prowizji, kosztów transportu, ubezpieczenia, pakowania, kredytu, kosztów obsługi po sprzedaży i opłat bankowych.
- (61) Jak wspomniano w motywie 53, wprowadzono korektę zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. a) rozporządzenia podstawowego na wartość normalną dla różnic stopnia skażenia między produktem sprzedanym przez producentów chińskich do Wspólnoty i sprzedanym na amerykańskim rynku krajowym.
- (62) Ponadto jeden rodzaj produktu eksportowanego przez chińskich producentów eksportujących charakteryzował się inną obróbką cieplną w porównaniu z porównywalnym rodzajem produktu sprzedawanego w państwie analogicznym. Dlatego też wprowadzono korektę zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Przy braku innych rzetelnych informacji poziom korekty ustalono na podstawie różnicy cen związanej z tą cechą charakterystyczną w państwie analogicznym.
- (63) Dla jednego rodzaju produktu eksportowanego przez producentów chińskich, o wielkości ziarna między 100 a 400 mikronów, w okresie objętym dochodzeniem współpracujący producenci amerykańscy nie wskazali bezpośrednio odpowiadającego rodzaju produktu, więc nie można było ocenić różnic rynkowych. Mimo to na podstawie informacji przedłożonych przez producentów amerykańskich tymczasowo stwierdzono, iż ten rodzaj produktu sprzedawanego przez eksporterów chińskich, o nierównej wielkości ziarna, wykazuje cechy w dużym stopniu przypominające cechy PTFE o małej wartości przepływu (poniżej 100 mikronów). Uznano więc za stosowne tymczasowo ocenić normalną wartość tego rodzaju produktu na podstawie normalnej wartości PTFE o małej wartości przepływu sprzedawanego na rynku amerykańskim.

- (64) Wprowadzono także korektę w odniesieniu do podnoszonych kwestii różnic zwrotu chińskiego VAT.

1.5.6. Margines dumpingu

- (65) W przypadku każdego chińskiego producenta eksportującego średnia ważona normalnej wartości dla rodzajów wywożonych do Wspólnoty ustalona dla państwa analogicznego była porównywana do średniej ważonej ceny eksportowej dla odpowiedniego rodzaju produktu wywożonego do Wspólnoty, zgodnie z przepisami art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego.
- (66) Jak wyjaśniono w motywach 41 do 43 wyżej, żadnemu ze współpracujących chińskich przedsiębiorstw nie przyznano indywidualnego traktowania. W konsekwencji ustalono jeden ogólnokrajowy margines dumpingu na podstawie średniej ważonej marginesów dumpingu występujących u każdego z trzech producentów chińskich.
- (67) Ogólnokrajowy margines dumpingu wyrażony jako procent kosztów cif netto franco granica Wspólnoty przed ocenieniem wynosi 99,7 %.
- (68) Jako że trzech zainteresowani producenci eksportujący reprezentowali całość eksportu chińskiego rozpatrywanego produktu do Wspólnoty, nie ma powodów, aby sądzić, iż jakikolwiek producent eksportujący wstrzymał się od współpracy. Zatem uznaje się również tymczasowo, iż ogólnokrajowy margines dumpingu powinien być utrzymany na tym samym poziomie.

1.6. Rosja

- (69) Otrzymano odpowiedzi na kwestionariusze od dwóch znanych producentów eksportujących i od spółek powiązanych z jednym z eksporterów (jeden podmiot gospodarczy w Rosji i jeden importer we Wspólnocie).

1.6.1. Brak współpracy

- (70) Odpowiedzi na kwestionariusze od dwóch przedsiębiorstw wykazywały znaczne braki. Ponadto, w obydwu przypadkach, weryfikacja na miejscu wykazała, iż przedsiębiorstwa te dostarczyły niekompletnych, nieprawidłowych lub wprowadzających w błąd informacji.
- (71) Zatem w jednym z przedsiębiorstw były znaczące niedociągnięcia w księgowości i została ona uznana za nierzetelną. Dlatego też nie można było zweryfikować kompletności i dokładności dostarczonych danych. Ponadto znacznych części odpowiedzi na kwestionariusz nie można było w ogóle zweryfikować (gdyż przedsiębiorstwo nie dostarczyło żadnego potwierdzenia swoich zapisów księgowych), a w niektórych przypadkach przedsiębiorstwo wręcz odmówiło dostarczenia niektórych informacji niezbędnych do obliczenia marginesu dumpingu albo nie dostarczyło tych informacji w stosownym terminie, aby nie można już było ich zweryfikować.
- (72) Odpowiedź drugiego przedsiębiorstwa również wykazywała braki, przy czym na miejscu okazało się, iż przedsiębiorstwo przedstawiło błędne informacje o kluczowym charakterze, dotyczące jego struktury organizacyjnej. Dlatego też dopiero dochodzenie prowadzone na miejscu wykazało, że przedsiębiorstwo tak naprawdę podzieliło się na dwa podmioty na początku okresu objętego dochodzeniem (z których jeden wytwarzał rozpatrywany produkt). Fakt, iż złożona struktura przedsiębiorstwa nie została zgłoszona przed wizytą weryfikacyjną, znacznie utrudnił dochodzenie ze względu na daleko idące konsekwencje dotyczące rachunkowości i określania kosztów.
- (73) Ponadto przedsiębiorstwo nie dostarczyło zasadniczych elementów odpowiedzi, w tym zrewidowanych sprawozdań finansowych, twierdząc, iż nie są one dostępne. Mimo to podczas wizyty weryfikacyjnej okazało się to nieprawdą. Dodatkowo, na początku dochodzenia przedsiębiorstwo ponownie dostarczyło znacznych części odpowiedzi na kwestionariusz, utrudniając tym samym weryfikację odpowiedzi na kwestionariusz.
- (74) Powiązany z przedsiębiorstwem podmiot gospodarczy w Rosji, wspomniany w poprzednim motywie, nie współpracował. W rzeczywistości przedsiębiorstwo utrudniało weryfikację poprzez odmowę dostępu do informacji dotyczących organizacji, sprzedaży rozpatrywanego produktu oraz płatności w sposób uniemożliwiający uznanie tej strony za współpracującą. Ostatecznie powiązany sprzedawca w Zjednoczonym Królestwie nie mógł podać żadnych danych finansowych za okres objęty dochodzeniem.
- (75) Uwzględniając powyższe, stwierdzono, że nie można ustalić marginesów dumpingu dla dwóch producentów eksportujących na podstawie ich własnych danych. Margines dumpingu został więc tymczasowo określony na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

1.6.2. Wartość normalna

- (76) Przy braku innych informacji wartość normalną obliczono tymczasowo na podstawie informacji podanych w skardze. Średnia wartość normalna została obliczona w oparciu o ceny wskazane w cennikach na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem dla dwóch producentów eksportujących. Przy braku bardziej odpowiedniej podstawy do obliczeń obliczono jedną wartość normalną dla rozpatrywanego produktu traktowanego jako całość.

1.6.3. Cena eksportowa

- (77) Cenę eksportową obliczono tymczasowo w oparciu o dane Eurostatu w okresie objętym dochodzeniem.

1.6.4. Porównanie

- (78) Zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. e) rozporządzenia podstawowego dostosowano wartość normalną, uwzględniając fakt, iż ceny w cennikach obejmowały warunki dostawy inne niż cena *ex works*, a cena eksportowa uwzględnia różnice dotyczące warunków dostawy i innych ponoszonych opłat, ponoszone między ceną *ex works* a *cif* według *incoterms*.

- (79) Wszelkie dostosowania były dokonywane na podstawie informacji dostarczonych w skardze.

1.6.5. Margines dumpingu

- (80) Ustanowiono tymczasowy margines dumpingu na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej i średniej ważonej ceny eksportowej, jak określono powyżej.

- (81) Porównanie wartości normalnej i ceny eksportowej wykazało obecność dumpingu. Tymczasowy margines dumpingu, wyrażony jako procent ceny *cif franco* granica Wspólnoty przed ocleniem, wynosi 36,6 %.

- (82) Jako że wspomniane dwa przedsiębiorstwa reprezentują całość sprzedaży eksportowej z Rosji do Wspólnoty, a także ze względu na brak przyczyn do uznania, iż jakiś producent eksportujący wstrzymał się od współpracy, ustanowiono pozostałe cło na tym samym poziomie.

D. SZKODA

1. Produkcja wspólnotowa

- (83) W ramach Wspólnoty, rozpatrywany produkt wytwarzany jest w Niemczech, Włoszech, Niderlandach, Zjednoczonym Królestwie oraz w Polsce przez:

— trzech producentów, w imieniu których złożono skargę, reprezentujących ponad 80 % produkcji wspólnotowej, oraz

— dwóch innych producentów wspólnotowych, którzy nie występowali jako skarżący. Tylko jeden z nich dostarczył Komisji informacji ogólnych. Żaden z tych dwóch producentów nie złożył sprzeciwu w stosunku do obecnego postępowania.

- (84) Komisja stwierdziła, iż wszystkie powyższe przedsiębiorstwa można uznać za producentów wspólnotowych w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Produkcja wszystkich powyższych przedsiębiorstw stanowi całość produkcji wspólnotowej, którą ustanowiono poprzez dodanie do wielkości produkcji zgłoszonego przez trzech producentów popierających skargę szacowanej produkcji dwóch producentów niewnoszących skargi, zgodnie z treścią skargi.

2. Przemysł wspólnotowy

- (85) Łączna produkcja trzech producentów wspólnotowych, którzy współpracowali z Komisją, odzwierciedla 81 % łącznej produkcji granulowanej żywicy PTFE we Wspólnocie. Zatem uznaje się, iż stanowią oni „przemysł wspólnotowy” w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. Konsumpcja we Wspólnocie

- (86) Konsumpcję we Wspólnocie ustalono w oparciu o wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego na rynku wspólnotowym oraz szacowaną sprzedaż innych producentów wspólnotowych, plus przywóz z Rosji, ChRL i innych państw trzecich, objętą kodem CN ex 3904 61 00. Zauważa się, że przywóz z Rosji, objęty kodem 3904 61 00, dotyczy produktu rozpatrywanego oraz innych produktów. Łączna wielkość przywozu PTFE z Rosji oszacowano w oparciu o metodologię przedstawioną w skardze. W przypadku innych państw brakowało informacji wskazujących, iż przywozy objęte takim kodem CN mogłyby zawierać PTFE w formie innej niż granulaty.
- (87) W okresie między 2001 r. a okresem objętym dochodzeniem konsumpcja we Wspólnocie spadła z poziomu 16 185 ton do 14 725 ton, tj. o 9 %. Ten spadek konsumpcji był spowodowany w dużej mierze ogólną gorszą koniunkturą w okresie od 2002 r.

	2001 r.	2002 r.	2003 r.	OOD
Konsumpcja we Wspólnocie (tony)	16 185	14 301	14 736	14 725
Wskaźnik (2001 r. = 100)	100	88	91	91

4. Łączna ocena skutków przywozu rozpatrywanego

- (88) Komisja zbadała, czy przywóz granulowanej żywicy PTFE pochodzącej z Rosji i ChRL należy oceniać łącznie zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (89) Margines dumpingu ustanowiony w związku z przywozem z każdego z zainteresowanych państw wykraczał poza próg *de minimis* określony art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, a wielkość przywozu z każdego z tych państw była zauważalna w rozumieniu art. 5 ust. 7 rozporządzenia podstawowego (tj. w okresie objętym dochodzeniem ich udział w rynku sięgał odpowiednio 10,8 % oraz 23,7 %).
- (90) W odniesieniu do warunków konkurencji dochodzenie wykazało, iż granulowana żywica PTFE przywożona z zainteresowanych państw i pochodząca z przemysłu wspólnotowego jest podobna pod względem wszystkich właściwości fizycznych i technicznych. Na tej podstawie PTFE pochodząca z Rosji i ChRL, z jednej strony, oraz PTFE wytwarzana i sprzedawana na obszarze Wspólnoty, z drugiej strony, były zastępowalne. Na podobnej zasadzie były one sprzedawane we Wspólnocie poprzez porównywalne kanały sprzedaży i w podobnych warunkach handlowych. Stwierdzono również, iż ceny eksportowe z Rosji i Chin wykazywały podobne tendencje w rozpatrywanym okresie i były znacznie niższe niż ceny wspólnotowe.
- (91) Rosyjscy producenci eksportujący twierdzili, iż w odniesieniu do PTFE przywożonej z Rosji, z jednej strony, i ChRL, z drugiej strony, obowiązywały inne warunki konkurencji, dlatego też przywóz z Rosji powinien zostać wyłączony. W tym względzie argumentowano, iż przywóz z Rosji ulegał redukcji w rozpatrywanym okresie, podczas gdy przywóz z Chin wykazywał tendencje wzrostowe. Po drugie, wskazano, iż przywóz z Chin i Rosji skupiał się głównie w jednym Państwie Członkowskim (we Włoszech). Dlatego też produkty PTFE pochodzące z Rosji i Chin nie stanowiły konkurencji w pozostałych 24 Państwach Członkowskich.

- (92) Jednakże, pomimo tendencji spadkowych, wielkość przywozu z Rosji utrzymuje się nadal na znaczącym poziomie, z udziałem w rynku sięgającym 23,7 % konsumpcji we Wspólnocie w okresie objętym dochodzeniem. Ponadto PTFE wywożona z Rosji charakteryzowała się podobną jakością do PTFE eksportowanej z ChRL i przeznaczona do końcowych zastosowań i przeznaczeń. Dodatkowo, jak wspomniano wyżej, ceny eksportowe z Rosji i Chin wykazywały podobne tendencje w rozpatrywanym okresie i w obydwu przypadkach były znacznie niższe od cen wspólnotowych. Wreszcie, należy zauważyć, że sprzedaż przemysłu wspólnotowego również skupiała się głównie we Włoszech, stanowiąc zatem bezpośrednią konkurencję dla przywozu z Rosji i ChRL. PTFE wytwarzaną przez przemysł wspólnotowy sprzedawano poprzez te same kanały dystrybucyjne we Włoszech co PTFE pochodzącą z Rosji i Chin. Zauważa się również, że nie było informacji, jakoby przywóz z Rosji i Chin do Włoch nie był dalej sprzedawany do innych części rynku wspólnotowego, tym samym stanowiąc bezpośrednią konkurencję dla produktów Wspólnoty również poza obszarem Włoch. Na tej podstawie argument, iż produkt importowany z Rosji, z jednej strony, i ChRL, z drugiej strony, podlegał innym warunkom konkurencji należy odrzucić.
- (93) W świetle powyższego tymczasowo uznaje się, iż wszystkie kryteria określone w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały spełnione, a przywóz z zainteresowanych państw należy badać łącznie.

5. Przywóz z zainteresowanych państw

5.1. Wielkość i udział w rynku rozpatrywanego przywozu

- (94) Pomimo że przywóz rozpatrywanego produktu z Rosji i ChRL do Wspólnoty spadł z poziomu 6 281 ton w 2001 r. do poziomu 4 838 ton w 2002 r., od 2002 r. wzrósł, osiągając poziom 5 079 ton w okresie objętym dochodzeniem.

	2001	2002	2003	OOD
Przywóz z Rosji i ChRL (w tonach)	6 281	4 838	5 069	5 079
Wskaźnik (2001 r. = 100)	100	77	81	81

- (95) Odpowiadający im udział w rynku spadł z poziomu 38,8 % w 2001 r. do 34,5 % w okresie objętym dochodzeniem, lecz pozostał na bardzo wysokim poziomie. Zauważa się, że udział w rynku wykazywał stały stopniowy wzrost od 2002 r., tj. od 33,8 % do 34,5 % w okresie objętym dochodzeniem.

	2001	2002	2003	OOD
Udział w rynku przywozu z Rosji i ChRL	38,8 %	33,8 %	34,4 %	34,5 %

5.2. Ceny

- (96) Średnia cena rozpatrywanego przywozu znacznie spadła. Zatem spadła ona z poziomu 7 236 EUR/tonę w 2001 r. do poziomu 4 092 EUR/tonę w okresie objętym dochodzeniem, tj. odnotowała spadek o 43 % w okresie objętym dochodzeniem.

	2001	2002	2003	OOD
Średnia cena przywozu z Rosji i ChRL (EUR/tony)	7 236	5 949	4 499	4 092
Wskaźnik (2001 r. = 100)	100	83	63	57

5.3. *Podcięcie cenowe*

- (97) Do celów analizy podcięcia cenowego średnia ważona cen sprzedaży dla poszczególnych rodzajów produktów przemysłu wspólnotowego na rzecz niezwiązanych klientów na rynku wspólnotowym została porównana z odpowiednią średnią ważoną cen eksportowych rozpatrywanego produktu. Porównanie to było dokonane po odliczeniu rabatów i obniżek. Ceny przemysłu wspólnotowego dostosowano na podstawie podstawy *ex works*. Ceny rozpatrywanego przywozu dostosowano na podstawie cif z odpowiednim dostosowaniem na cło i koszty związane z przywozem.
- (98) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że jakość produktów wytwarzanych przez przemysł wspólnotowy jest ogólnie wyższa niż jakość produktów przywożonych z ChRL i Rosji. Na podstawie dowodów zebranych w trakcie dochodzenia stwierdzono tymczasowo, iż należy wprowadzić korektę dla różnic jakościowych, wynikających głównie z gorszych właściwości fizycznych i niespójności materiału, tj. znacznych różnic wielkości ziarna w ramach jednego produktu, oraz zanieczyszczeń. Rosyjscy producenci eksportowi twierdzili, iż w wyniku powyższego wytwarzana i sprzedawana przez nich PTFE może być wyłącznie używana po jej dalszym przetworzeniu, co powoduje powstanie dodatkowych kosztów. Jednakże żadna z zainteresowanych stron nie była w stanie dokładnie określić wartości rynkowej tych różnic jakościowych ani kosztów przetworzenia importowanej PTFE. Pewna liczba stron szacowała wysokość korekty na poziomie 30 %, w oparciu o rzekomą różnicę cenową między produktami o różnej jakości. Te dane szacunkowe odpowiadały obliczeniom rosyjskich producentów eksportujących. Na tej podstawie, oraz uwzględniając brak innych bardziej rzetelnych informacji w tym względzie, tymczasowo dodano korektę 30 % do ceny cif na granicy Wspólnoty, podanej przez producentów eksportujących z obydwu państw. Zauważa się, że to zagadnienie będzie dalej badane celem doprowadzenia do ostatecznych wniosków.
- (99) Porównanie wykazało, że rozpatrywane produkty pochodzące z ChRL i Rosji były sprzedawane we Wspólnocie po cenach podcinających ceny przemysłu wspólnotowego odpowiednio o 24 % i 17 % w okresie objętym dochodzeniem, jeśli są wyrażone jako procent cen przemysłu wspólnotowego.

6. *Sytuacja przemysłu wspólnotowego*

- (100) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, badanie wpływu dumpingowego przywozu na przemysł wspólnotowy obejmowało ocenę wszystkich czynników ekonomicznych i wskaźników mających wpływ na stan przemysłu wspólnotowego od 2001 r. do okresu dochodzenia.

6.1. *Produkcja, moce produkcyjne oraz wykorzystanie mocy produkcyjnych*

- (101) Wielkość produkcji przemysłu wspólnotowego wzrósł o 8 % od 2001 r. do okresu objętego dochodzeniem, z poziomu 6 798 ton do poziomu 7 326 ton. Pomimo spadku konsumpcji we Wspólnocie w tym samym okresie należy odnotować, iż przemysł wspólnotowy musiał obniżyć ceny sprzedaży w wyniku dumpingowego przywozu w celu konkurowania z rozpatrywanym przywozem. Prowadziło to do wzrostu produkcji mającemu zrównoważyć zwiększone zapotrzebowanie na dane produkty.

	2001	2002	2003	OOD
Produkcja (tony)	6 798	5 885	7 066	7 326
Wskaźnik (2001 r. = 100)	100	87	104	108

- (102) Moce produkcyjne nieznacznie wzrosły, o 8 % w rozpatrywanym okresie. W tym samym okresie wykorzystanie mocy produkcyjnych przemysłu wspólnotowego utrzymało się na stabilnym poziomie 80 %. Spadek wykorzystania mocy produkcyjnych między 2001 r. i 2002 r. stanowi konsekwencję spadku konsumpcji oraz ogólnie gorszej koniunktury w tym okresie. W następstwie tego, jak wspomniano wyżej, przemysł wspólnotowy musiał obniżyć ceny, zwiększając tym samym wielkość sprzedaży celem konkutowania z przywozem z zainteresowanych państw, których ceny spadły o prawie 40 % w 2004 r. (patrz: motyw 96 powyżej). Zatem wykorzystanie mocy produkcyjnych przemysłu wspólnotowego wróciło do normy, podczas gdy rentowność dramatycznie spadła (patrz: motyw 110 poniżej).

	2001	2002	2003	OOD
Moce produkcyjne (tony)	8 480	9 050	9 100	9 200
Wskaźnik (2001 r. = 100)	100	107	107	108
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	80 %	65 %	78 %	80 %

6.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (103) W rozpatrywanym okresie wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego w WE wzrosła o 15 %, z poziomu 4 223 ton w 2001 r. do poziomu 4 845 ton w okresie objętym dochodzeniem. Rozwój ten należy postrzegać w świetle faktu, iż w obliczu tanich importowanych towarów pochodzących z Rosji i ChRL przemysł wspólnotowy miał wybór albo utrzymania cen sprzedaży kosztem spadku wielkości sprzedaży i udziału w rynku, albo obniżenia cen sprzedaży celem zachowania w największym możliwym stopniu ekonomii skali. Wszyscy producenci wspólnotowi obniżyli ceny sprzedaży począwszy od 2001 r. próbując utrzymać lub wręcz zwiększyć swoją wielkość sprzedaży dla osiągnięcia masy krytycznej produkcji potrzebnej do pokrycia własnych kosztów stałych.

	2001	2002	2003	OOD
Sprzedaż we Wspólnocie (tony)	4 223	4 058	4 522	4 845
Wskaźnik (2001 r. = 100)	100	96	107	115

- (104) Udział przemysłu wspólnotowego w rynku wzrósł pod względem wielkości z poziomu 26,1 % w 2001 r. do poziomu 32,9 % w okresie objętym dochodzeniem.

	2001	2002	2003	OOD
Udział w rynku wspólnotowym	26,1 %	28,4 %	30,7 %	32,9 %

6.3. Zapasy

- (105) Zauważa się, że poziom zapasów przemysłu wspólnotowego nieznacznie spadł w rozpatrywanym okresie, niemniej jednak należy go uznać za ogólnie stabilny. Jest to zgodne z polityką przemysłu wspólnotowego zorientowaną na utrzymanie zapasów na minimalnym poziomie. W konsekwencji uznano, że poziom zapasów nie stanowił ważnego wskaźnika dla oceny sytuacji przemysłu wspólnotowego. Zauważono również, że zapasy pozostawały na poziomie uznanym za normalny dla tej branży.

	2001	2002	2003	OOD
Zapasy (tony)	1 232	1 078	1 361	1 145
Wskaźnik (2001 r. = 100)	100	87	110	93

6.4. Ceny i czynniki wpływające na ceny krajowe

- (106) Średnie ceny towarów przemysłu wspólnotowego za tonę znacznie spadły od 2001 r. do okresu objętego dochodzeniem, o 22 %. Ten stały spadek cen w rozpatrywanym okresie stanowi kluczowy czynnik do oceny rozpatrywanego przypadku. Zauważono, że spadek cen przywozu z Rosji i Chin był znacznie wyższy niż w przypadku cen przemysłu wspólnotowego.

	2001	2002	2003	OOD
Średnia cena sprzedaży (EUR/tony)	9 521	9 182	7 649	7 431
Wskaźnik (2001 r. = 100)	100	96	80	78

6.5. Wzrost

- (107) Podczas gdy konsumpcja we Wspólnocie spadła o 9 % od 2001 r. do okresu objętego dochodzeniem, udział przemysłu wspólnotowego w rynku wzrósł o 6,8 punktów procentowych z poziomu 26,1 % w 2001 do poziomu 32,9 % w okresie objętym dochodzeniem.

6.6. Inwestycje oraz zdolność do podnoszenia kapitału

- (108) W 2001 r., kiedy zwrot z inwestycji był znaczny, przemysł wspólnotowy dokonywał dużych inwestycji, tj. na poziomie 8,3 mln EUR. Po 2001 r. poziom inwestycji gwałtownie spadł, a następnie obniżył się z poziomu 4,7 mln EUR w 2002 r. do poziomu 3,4 mln EUR w okresie objętym dochodzeniem.

	2001	2002	2003	OOD
Inwestycje (w tys. EUR)	8 331	4 730	3 833	3 387
Wskaźnik (2001 r. = 100)	100	57	46	41

- (109) Pod względem zdolności do podnoszenia kapitału wszyscy współpracujący producenci wspólnotowi są częścią większych grup i są finansowani poprzez grupowe systemy łączenia środków pieniężnych. Dlatego też, chociaż żadne z przedsiębiorstw nie zgłaszało trudności z podnoszeniem kapitału w związku z działalnością w rozpatrywanym okresie, wskaźnik ten nie stanowi dobrego odzwierciedlenia sytuacji przemysłu wspólnotowego.

6.7. Rentowność, zwrot z inwestycji oraz przepływ środków pieniężnych

- (110) W rozpatrywanym okresie rentowność producentów wspólnotowych znacznie spadła z poziomu 9,3 % w 2001 r. do poziomu 0,1 % w okresie objętym dochodzeniem. Zwrot z inwestycji odnotował podobne tendencje spadkowe jak rentowność. Ta gwałtowna tendencja spadkowa dotycząca rentowności i zwrotu z inwestycji byłaby jeszcze bardziej odczuwalna, gdyby przemysł wspólnotowy utrzymał ceny, w którym to przypadku utraciłby udział w rynku i wielkość sprzedaży, a w konsekwencji obniżyłby ekonomię skali.

	2001	2002	2003	OOD
Rentowność	9,3 %	3,5 %	- 3,2 %	0,1 %
Zwrot z inwestycji	9,2 %	3,3 %	- 2,9 %	0,1 %

- (111) Przepływy pieniężne generowane przez podobny produkt znacznie spadły z poziomu 10 mln EUR w 2001 r. do poziomu 4,2 mln EUR w okresie objętym dochodzeniem, tj. o 58 %.

	2001	2002	2003	OOD
Przepływy pieniężne (w tys. EUR)	9 988	6 711	1 281	4 200
Wskaźnik (2001 r. = 100)	100	67	13	42

6.8. Zatrudnienie i produktywność

- (112) Poziom zatrudnienia spadł o 10 % od 2001 r. do okresu dochodzenia. Produktywność wzrosła od 2001 r. do okresu objętego dochodzeniem o 17 %, ze względu na ważne środki przedsięwzięte w celu poprawy wydajności, jak np. redukcja personelu i usuwanie „wąskich gardeł” w procesie produkcji.

	2001	2002	2003	OOD
Zatrudnienie	123	111	117	111
Wskaźnik (2001 r. = 100)	100	90	95	90
Produkcja na pracownika (tony/pracownik)	55	53	61	66
Wskaźnik (2001 r. = 100)	100	96	110	119

6.9. Płace

- (113) Koszty pracy wzrosły o 6 % w rozpatrywanym okresie, z poziomu 6,2 mln EUR w 2001 r. do poziomu 6,5 mln EUR w okresie objętym dochodzeniem. Sytuacja taka odpowiada głównie wzrostowi kosztów utrzymania. Ze względu na zmniejszenie poziomu zatrudnienia średnie koszty pracy na pracownika faktycznie wzrosły o 17 %, z poziomu 50 239 EUR do poziomu 58 842 EUR.

	2001	2002	2003	OOD
Koszty pracy na pracownika (EUR)	50 239	55 538	57 920	58 842
Wskaźnik (2001 r. = 100)	100	111	115	117

6.10. Rozmiar marginesu dumpingu

- (114) Uwzględniając wielkość i cenę dumpingowego przywozu, wpływ faktycznych marginesów dumpingu, które są też znaczne, nie może zostać uznany za nieznaczny.

6.11. Naprawa sytuacji po skutkach wcześniejszego dumpingu

- (115) Przemysł wspólnotowy nie był dotąd w sytuacji, kiedy musiałby naprawiać sytuację po wcześniejszych przypadkach wystąpienia szkodliwego dumpingu.

7. Wniosek dotyczący szkody

- (116) Pomimo że wielkość dumpingowego przywozu pochodzącego z Rosji i ChRL spadła z poziomu 6 281 ton do poziomu 5 079 ton od 2001 r. do okresu objętego dochodzeniem, utrzymała się ona na stałym wysokim poziomie w całym rozpatrywanym okresie. Odpowiadający jej udział w rynku spadł z 38,8 % w 2001 r. do 34,5 % w okresie objętym dochodzeniem, lecz nadal utrzymywał się na bardzo wysokim poziomie. Średnie ceny dumpingowego przywozu gwałtownie spadły w rozpatrywanym okresie, tj. o 43 %, przy czym były one stale niższe niż oferowane przez przemysł wspólnotowy, w wyniku czego miało miejsce znaczne podcinanie cen o 17,4 % w przypadku Rosji i 24,5 % w przypadku Chin w okresie objętym dochodzeniem.

- (117) Badanie sytuacji przemysłu wspólnotowego zgodnie z powyższymi informacjami wskazuje, iż od 2001 r. do OOD sytuacja przemysłu wspólnotowego uległa ogólnemu pogorszeniu. Chociaż prawdą jest, że udział w rynku i wielkość sprzedaży wzrosły, nie zmniejsza to jednak negatywnego obrazu. Zatem ważne wskaźniki szkody, takie jak: wartość sprzedaży, rentowność, inwestycje, zwrot z inwestycji, zdolność do podwyższania kapitału, przepływ środków pieniężnych oraz zatrudnienie wykazały tendencje spadkowe w trakcie rozpatrywanego okresu. Jak opisano w motywach 101, 102 i 103 powyżej, wzrost w produkcji i wielkości sprzedaży przemysłu wspólnotowego, jak również udział w rynku należy postrzegać w kontekście znaczącego spadku ceny we Wspólnocie i w przemyśle wspólnotowym w konsekwencji decyzji o obniżeniu cen sprzedaży, aby w ten sposób utrzymać lub zwiększyć wielkość sprzedaży i osiągnąć masę krytyczną wielkości produkcji potrzebną do pokrycia stałych kosztów. Miało to dramatyczny wpływ na rentowność przemysłu wspólnotowego, która znacząco spadła od 9,3 % w 2001 r. do 0,1 % w OOD oraz przynosząc znaczące straty w 2003 r. (-3,2 %). Należy ponadto zauważyć, że konsumpcja malała jedynie między 2001 a 2002 r., ale utrzymała się na stabilnym poziomie między 2002 r. a OOD, a nawet nieznacznie wzrosła. Zatem stwierdza się, że przemysł wspólnotowy powinien przynajmniej w pewnym stopniu skorzystać ze wspomnianego nieznacznego wzrostu poprzez podniesienie wielkości sprzedaży.
- (118) Wreszcie, jak wytłumaczono w motywie 105, nieznaczny spadek w wielkości zapasów nie został uznany za znaczący czynnik, jako że był zgodny z polityką przemysłu wspólnotowego utrzymywania zapasów na minimalnym poziomie.
- (119) Ten spadek rentowności nastąpił jednocześnie z gwałtownym spadkiem cen. Przemysł w pewnym stopniu zrekomensował spadek cen zwiększoną produktywnością i wielkością sprzedaży, co doprowadziło do wzrostu udziału w rynku. Te pozytywne skutki nie zapobiegły gwałtownemu spadkowi rentowności przemysłu wspólnotowego. Dlatego też stwierdzono, iż pozytywna tendencja w zakresie wskaźników szkody, takich jak wielkość sprzedaży czy udział w rynku, nie przeważały nad ogólnym pogorszeniem się sytuacji przemysłu wspólnotowego, ponieważ nie zmieniły faktu, że sytuacja finansowa przemysłu wspólnotowego była rzeczywiście krytyczna. Wzrost wielkości sprzedaży i udziału w rynku nie był zatem uznany za decydujący czynnik dla oceny sytuacji przemysłu wspólnotowego w rozpatrywanym okresie.
- (120) W świetle powyższego, tymczasowo stwierdza się, że przemysł wspólnotowy poniósł znaczną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

E. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. Wprowadzenie

- (121) Zgodnie z art. 3 ust. 6 i 7 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy dumpingowy przywóz z Rosji i ChRL spowodował szkody dla przemysłu wspólnotowego w stopniu, który można uznać za poważny. Przebadano też znane czynniki inne niż dumpingowy przywóz, które mogły w tym samym czasie przyczynić się do powstania szkody dla przemysłu wspólnotowego, celem upewnienia się, czy na ewentualne szkody spowodowane takimi innymi czynnikami nie miał wpływu dumpingowy przywóz.

2. Skutki dumpingowego przywozu

- (122) Należy zauważyć, że pomimo iż przywóz z Rosji i Chin uległ ogólnej redukcji w okresie od 2001 r. do okresu objętego dochodzeniem, wykazywał on tendencję wzrostową od 2002 r. Zatem poziom przywozu spadł w okresie 2001 r. do 2002 r. z 6 281 ton do 4 838 ton. Między 2002 r. a okresem objętym dochodzeniem wielkość rozpatrywanego przywozu z Rosji i ChRL do Wspólnoty wzrosła z poziomu 4 838 ton do 5 079 ton. Odpowiadający mu udział w rynku wspólnotowym zmienił się z 33,8 % w 2002 r. do 34,5 % w okresie objęty dochodzeniem.
- (123) Co najważniejsze, łącznemu spadkowi wielkości przywożonych produktów (nadal utrzymującej się na bardzo wysokim poziomie i zachowującej większy udział w rynku niż przemysł wspólnotowy) towarzyszył znaczny spadek cen przywozu. Te ostatnie dosłownie załamały się. Nastąpiło to jednocześnie z pogorszeniem sytuacji przemysłu wspólnotowego w tym samym okresie. Pogorszenie to analizowane jest w szczególności pod względem cen sprzedaży, rentowności, zwrotu z inwestycji, przepływu środków pieniężnych i poziomu zatrudnienia. Jak wspomniano powyżej, przywóz z Rosji i ChRL obniżył średnie ceny przemysłu wspólnotowego o znaczne kwoty, przy czym podcinające marginesy wynosiły 17,4 % i 24,5 %.

- (124) W analizie skutków dumpingowego przywozu stwierdzono, że cena stanowi ważny czynnik konkurencji. Ponadto, nawet uwzględniając różnice w jakości, ceny dumpingowych przywozów były znacznie niższe od cen przemysłu wspólnotowego, jak i cen eksporterów z państw trzecich.
- (125) U jednego z producentów wspólnotowych potwierdzono, iż tzw. stopnie modyfikowane nieproduktowane przez eksporterów rosyjskich ani chińskich nie powodowały sytuacji szkody, co przejawiało się w pozytywnym rozwoju rentowności. Jednakże w tych przypadkach, w których ten sam producent był narażony na konkurencję ze strony dumpingowego przywozu z Rosji i ChRL, jego sytuacja finansowa była zdecydowanie negatywna.
- (126) Dlatego też tymczasowo stwierdzono, że naciski wywierane przez rozpatrywany przywóz, który zwiększył ich wielkość i udział w rynku od 2002 r., dokonywany po bardzo niskich i dumpingowych cenach, odegrał zdecydowaną rolę w pogorszeniu sytuacji finansowej przemysłu wspólnotowego.

3. Wpływ innych czynników

3.1. Rozwój konsumpcji

- (127) Konsumpcja we Wspólnocie, mimo że spadła o 12 % w latach 2001 i 2002, w późniejszym okresie utrzymała się na stabilnym poziomie aż do okresu objętego dochodzeniem na poziomie z 2002 r., a nawet nieznacznie wzrosła. Ten spadek konsumpcji nie odpowiada jednak spadkowi ogólnej wartości na rynku wspólnotowym, która spadła o 39 % w tym samym okresie, tj. w większym stopniu niż konsumpcja. Ten poważny spadek wartości rynkowej wynika ze znacznego spadku cen rozpatrywanego przywozu, które przemysł wspólnotowy musiał stosować celem utrzymania swojego udziału w rynku i wykorzystania mocy produkcyjnych. Zauważa się, że ogólny spadek konsumpcji wspólnotowej nie uniemożliwił przemysłowi wspólnotowemu zwiększenia wielkości sprzedaży (o 15 % w rozpatrywanym okresie), podczas gdy wzrostowi wielkości sprzedaży towarzyszył dramatyczny spadek w wartości sprzedaży, co spowodowało powstanie znaczących strat finansowych przemysłowi wspólnotowemu. Ukazuje to poważną szkodę poniesioną przez przemysł wspólnotowy bardziej jako konsekwencję obniżenia wartości sprzedaży niż spadku konsumpcji.
- (128) Jak wspomniano w motywie 87, przyczyną spadku konsumpcji wspólnotowej był ogólny spadek koniunktury na świecie. W tym względzie powinno się zauważyć, że rynek PTFE jest cykliczny i zależy w dużym stopniu od globalnych wydarzeń gospodarczych. To powiązanie tłumaczy również spadek w konsumpcji pomimo spadku cen sprzedaży.
- (129) Należy również zauważyć, że ceny przywozowe spadły w dużo większym stopniu niż konsumpcja wspólnotowa w tym samym okresie. Zatem konsumpcja spadła o 9 %, podczas gdy ceny przywozowe spadły o 43 % w rozpatrywanym okresie. Ceny przywozowe znacznie podcinały ceny przemysłu wspólnotowego podczas całego rozpatrywanego okresu i były ponadto poddane w jeszcze większym stopniu dumpingowi w OOD. Biorąc pod uwagę ten ostry i stały spadek ceny oraz to, że konsumpcja – pomimo że spadała między latami 2001 a 2001 – pozostała na względnie stabilnym poziomie, stwierdzono następnie, że poważna poniesiona szkoda nie była spowodowana spadkiem w konsumpcji, lecz raczej dumpingowym przywozem z zainteresowanych państw, które w konsekwencji zmusiły Wspólnotę do obniżenia cen sprzedaży.

3.2. Przywóz pochodzący z państw trzecich innych niż Rosja i ChRL

- (130) Należy pamiętać, że rozpatrywany produkt stanowi jedynie część kodu CN 3904 61 00. Jednakże, ponieważ nie ma informacji wskazujących, że przywóz w ramach kodu CN obejmuje produkty inne niż granulowana PTFE, dane importowe Eurostatu dla pełnego zakresu produktów objętych kodem CN uznaje się za dotyczące wyłącznie rozpatrywanego produktu. Przywóz z państw trzecich innych niż Rosja i ChRL nieznacznie spadł, z poziomu 4 270 ton w 2001 r. do poziomu 3 699 ton w okresie objętym dochodzeniem. W konsekwencji ich udział w rynku ogólnie spadł z poziomu 26,4 % w 2001 r. do poziomu 25,1 % w okresie objętym dochodzeniem. Głównymi pojedynczymi państwami przywożącymi rozpatrywany produkt do Wspólnoty są Japonia i Stany Zjednoczone Ameryki (USA). USA zwiększyły swój udział w rynku z 13 % w 2001 r. do 23 % w okresie objętym dochodzeniem, podczas gdy spadek udziału w rynku Japonii zmniejszył się z 15 % do 11 % w tym samym okresie.

- (131) Według Eurostatu średnia cena przywozu z państw trzecich innych niż Rosja i ChRL utrzymał się w zasadzie na niezmiennym lub lekko zmniejszonym poziomie w okresie od 2001 r. do okresu objętego dochodzeniem. W całym tym okresie ceny przywozu z innych państw były prawie o 50 % wyższe niż ceny przywozu z Rosji i ChRL. Były one też wyższe niż ceny przemysłu wspólnotowego. W konsekwencji przywóz z państw trzecich nie wywarł konkurencyjnego nacisku na przemysł wspólnotowy w stopniu, w jakim uczynił to przywóz z Rosji i ChRL.
- (132) Dlatego też tymczasowo stwierdza się, że przywóz z państw trzecich nie stanowi determinującej przyczyny szkodliwej sytuacji przemysłu wspólnotowego.

3.3. Wyniki producentów wspólnotowych niewnoszących skargi („innych producentów wspólnotowych”)

- (133) Dwóch producentów wspólnotowych, reprezentujących około 19 % łącznej produkcji wspólnotowej, nie zgłosiło wyraźnego sprzeciwu ani nie poparło skargi. Ocenę innych producentów wspólnotowych w znacznej mierze oparto na danych szacunkowych dostarczonych przez skarżącego, lecz część informacji pochodziła od jednego ze wspomnianych producentów. W odniesieniu do wielkości sprzedaży innych producentów wspólnotowych spadł on z szacunkowych 1 411 ton w 2001 r. do 1 102 w okresie objętym dochodzeniem. Ich udział w rynku wspólnotowym spadł z 25 % do 19 % w tym samym okresie. Według informacji dostarczonych przez jednego z producentów niewnoszących skargi średnie ceny jednostkowe były nieznacznie niższe niż ceny współpracujących producentów wspólnotowych, lecz dużo wyższe niż ceny towarów rosyjskich lub ChRL. Na podstawie tych informacji można założyć, iż producenci wspólnotowi również ponieśli szkody ze strony dumpingowego przywozu, które przekładają się głównie na utratę udziału w rynku. Dlatego też tymczasowo stwierdzono, iż produkty wytwarzane i sprzedawane przez innych producentów wspólnotowych nie przyczyniły się do poniesienia poważnych szkód przez przemysł wspólnotowy.

3.4. Wywóz przez przemysł wspólnotowy

- (134) Wywóz PTFE dokonywany przez przemysł wspólnotowy poza Wspólnotę nieznacznie wzrósł w rozpatrywanym okresie (o 3 %) i odzwierciedlał 12,7 % łącznej sprzedaży przemysłu wspólnotowego w okresie objętym dochodzeniem. Rentowność tego wywozu była jednak wyższa niż zysk ze sprzedaży na rynku wspólnotowym w rozpatrywanym okresie. Dlatego też wywóz przemysłu wspólnotowego nie można uznać za wywierający niekorzystny wpływ na sytuację przemysłu wspólnotowego.

3.5. Wydajność przemysłu wspólnotowego

- (135) W rozpatrywanym okresie przemysł wspólnotowy podejmował ciągłe wysiłki celem zrationalizowania swojego procesu produkcyjnego. Zatem koszty produkcji przemysłu wspólnotowego spadały w sposób stały w całym rozpatrywanym okresie w sumie o 13 % między 2001 r. a okresem objętym dochodzeniem. Pomimo znacznej redukcji kosztów produkcji przemysł wspólnotowy nie mógł skorzystać ze zwiększonej zdolności, lecz był zmuszony do sprzedaży swoich produktów albo poniżej kosztów albo po kosztach. Zatem rentowność przemysłu wspólnotowego znacznie spadła. Na tej podstawie stwierdzono, że przemysł wspólnotowy jest rentownym, wydajnym przemysłem, a poniesione szkody nie wynikają z niewydajnego procesu produkcyjnego, lecz z dumpingowego przywozu z zainteresowanych państw.

4. Wnioski

- (136) Znaczny udział w rynku przywozu z Rosji i ChRL, jak i znaczny spadek poziomu cen i podcinanie cen stwierdzone w okresie objętym dochodzeniem nastąpiły jednocześnie z poważnymi szkodami poniesionymi przez przemysł wspólnotowy.
- (137) Przeanalizowano wzrost konsumpcji we Wspólnocie, przywóz z innych państw trzecich, wywóz przemysłu wspólnotowego, wyniki innych producentów wspólnotowych oraz wzrost kosztów, lecz nie stwierdzono, by były one determinującą przyczyną powstania szkód poniesionych przez przemysł wspólnotowy.

- (138) Na podstawie powyższej analizy, która wyraźnie wyróżniła i wyodrębniła skutki wszystkich znanych czynników wywierających wpływ na sytuację przemysłu wspólnotowego w związku ze szkodliwym wpływem dumpingowego przywozu, stwierdza się tymczasowo, że przywóz z Rosji i ChRL spowodował poważne szkody dla Wspólnoty w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

F. INTERES WSPÓLNOTY

- (139) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy pomimo wniosków na temat wystąpienia szkodliwego dumpingu istniały poważne przesłanki do stwierdzenia, iż w interesie Wspólnoty nie leży przyjęcie środków w tym konkretnym przypadku. Uwzględniono wpływ ewentualnych środków na wszystkie strony zaangażowane w niniejsze postępowanie, jak i konsekwencje wynikające z braku przyjęcia wspomnianych środków.

1. Interes przemysłu wspólnotowego

- (140) Fluoropolimery stanowią grupę wysokowydajnych plastików, z których najbardziej znany i najszerszej stosowany jest PTFE. Wszyscy producenci wspólnotowi objęci dochodzeniem w pełni lub częściowo specjalizują się w PTFE, która posiada odrębne cechy związane z procesem produkcyjnym, jakością, zastosowaniem, kanałami sprzedaży itp.
- (141) Nałożenie środków ma zapobiec dalszym zakłóceniom sytuacji na rynku i przywrócić warunki uczciwej konkurencji na rynku. Przemysł wspólnotowy powinien wtedy być w stanie podnieść swoje ceny sprzedaży, a tym samym osiągnąć poziom zysku niezbędny do poprawy sytuacji finansowej przemysłu, jak i umożliwi mu kontynuację inwestowania w zakłady produkcyjne, gwarantując tym samym przetrwanie przemysłu wspólnotowego.
- (142) Z drugiej strony, w przypadku kiedy środki antydumpingowe nie są nakładane, może to spowodować dalsze pogorszenie już złej sytuacji przemysłu wspólnotowego. Nie byłby on w stanie realizować koniecznych inwestycji celem skutecznego konkurowania z dumpingowym przywozem z zainteresowanych państw trzecich. Najprawdopodobniej w niedalekiej przyszłości zmusiłoby to też niektóre przedsiębiorstwa do zaprzestania produkcji i zwolnienia pracowników. Zakończenie produkcji wspólnotowej spowodowałoby, że użytkownicy PTFE staliby się bardziej zależni od dostawców spoza Wspólnoty.
- (143) W związku z powyższym, tymczasowo stwierdza się, że nałożenie środków antydumpingowych pozwoliłoby przemysłowi wspólnotowemu na naprawę skutków szkodliwego dumpingu, a więc leży w interesie Wspólnoty.

2. Interes importerów/podmiotów gospodarczych niezwiązanych i użytkowników we Wspólnocie

- (144) Komisja wysłała kwestionariusze do wszystkich znanych importerów/podmiotów handlowych. Wyłącznie dwóch importerów/podmioty handlowe, reprezentujących prawie 30 % łącznego przywozu z Rosji i ChRL, odpowiedziało na kwestionariusz. Komisja wysłała też kwestionariusze do wszystkich znanych użytkowników we Wspólnocie (w sumie dziewięciu) i otrzymała trzy (częściowe) odpowiedzi na kwestionariusz. Użytkownicy odzwierciedlali jedynie 14 % konsumpcji we Wspólnocie.
- (145) PTFE jest stosowana jako komponent w wielu branżach przemysłowych, np. w branży chemicznej, mechanicznej, elektrycznej (wewnętrzne ekrany kabli), motoryzacyjnej, budowlanej (jako czynnik izolacyjny), akcesoriów kuchennych (garnki), tekstylnej, lub biomedycznej (narzędzia chirurgiczne), półprzewodnikach i przemyśle lotniczym. Najbardziej znanym znakiem handlowym, pod którym sprzedawano ten produkt jest „Teflon”.

- (146) Współpracujący użytkownicy byli producentami półproduktów wykorzystywanych dalej w różnych branżach, jak np. motoryzacyjna i elektroniczna. Użytkownicy ci twierdzili, że nie mogą obciążyć klientów podwyższeniem kosztów PTFE (stosowanej jako surowiec) ze względu na rynek półproduktów, który jest bardzo wrażliwy cenowo. Argumentowali oni, iż wszelkie podwyżki cen postawiłyby ich w niekonkurencyjnej pozycji w stosunku do producentów spoza Wspólnoty, którzy nie podlegaliby cłom antydumpingowym na PTFE.
- (147) Współpracujący użytkownicy nie dostarczyli żadnych informacji na temat proporcji importowanej PTFE w ich łącznym koszcie produkcji. Tak więc nie można było obliczyć potencjalnego wpływu cła antydumpingowego na tych użytkowników. W każdym wypadku zauważa się, iż granulowana PTFE stanowi raczej niską część łącznych kosztów w sektorach takich, jak przemysł chemiczny, gospodarstwa domowego i rekreacyjny, przemysł elektryczny, mechaniczny lub motoryzacyjny, gdyż PTFE jest powszechnie stosowana w formie miniaturowych komponentów. PTFE stosuje się również w bardzo małych ilościach w zastosowaniach klientów, tj. anorak zawierałby ok. 20 g warstw PTFE. Na tej podstawie tymczasowo stwierdzono, że wpływ finansowy dla użytkowników końcowych należy uznać za mało znaczący. Zauważono również, że w oparciu o informacje dostarczone przez tych użytkowników, ich rentowność była znacząca w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie tymczasowo stwierdzono, że wpływ ceł antydumpingowych byłby nieznaczny.
- (148) Wreszcie, przedstawiciele przemysłu w dalszym łańcuchu produkcyjnym twierdzili, że przemysł wspólnotowy nie ma wystarczającej zdolności, żeby sprostać popytowi rynku wspólnotowego na PTFE.
- (149) Należy zauważyć, że środki te nie mają służyć uniemożliwianiu przywozu do Wspólnoty, lecz mają zapewnić, że przywóz ten nie odbywa się po szkodliwie dumpingowych cenach. Ponadto, jak wspomniano powyżej w motywie 147, oczekuje się, że wpływ ceł antydumpingowych na przemysł użytkownika ma być nieznaczny, a więc nie będzie on koniecznie uniemożliwiać użytkownikom końcowym kupowanie PTFE od tych samych dostawców nawet po wyższej cenie.
- (150) Należy również zauważyć, że konsumpcja we Wspólnocie spadła w latach 2001 do 2002 o 12 %, a następnie utrzymywała się praktycznie na tym samym poziomie aż do okresu objętego dochodzeniem, odnotowując niewielki wzrost o 3 % od 2002 r. Należy również zaznaczyć, że producenci wspólnotowi nadal posiadają niewykorzystane moce produkcyjne. To, wraz z wywozem z innych państw trzecich, stanowi dobre źródło zaopatrzenia przemysłów w dalszym etapie łańcucha produkcyjnego. Jest zatem mało prawdopodobne, że środki antydumpingowe prowadziłyby do braku w zapasach.

3. Interes dostawców surowców we wspólnocie

- (151) Komisja wysłała kwestionariusze do wszystkich znanych dostawców wspólnotowych głównych surowców (w tym chlorodifluorometanu (R22) oraz bezwodnego kwasu fluorowodorowego) na rynek wspólnotowy. Współpraca była bardzo bliska, gdyż otrzymano pięć odpowiedzi, z czego trzech dostawców było z sobą powiązanych. Większość tych dostawców ściśle współpracowała z przemysłem wspólnotowym i innymi producentami granulatu PTFE mającymi siedzibę na terenie Wspólnoty. Duża część ich obrotów (75 %) pochodziła ze sprzedaży na rzecz producentów granulatu PTFE. Dlatego też jakiegokolwiek cięcia w zakresie zakupów dokonywanych przez przemysł wspólnotowy wywierałyby znaczny wpływ na sytuację tych przedsiębiorstw, łącznie zatrudniających 176 osób bezpośrednio zaangażowanych w produkcję rozpatrywanych surowców.
- (152) Inny dostawca stwierdził, że nienałożenie środków spowodowałoby powstanie ryzyka migracji wspólnotowej produkcji PTFE do państw trzecich spoza Wspólnoty. Przedsiębiorstwo to argumentowało, że w konsekwencji dostawcy surowców byłiby zmuszeni szukać klientów poza Wspólnotą, na rynkach państw trzecich, gdzie mogliby konkurować z miejscowymi dostawcami surowców. Wywóz surowców ponadto spowodowałby powstanie dodatkowych kosztów, które podważyłyby już niskie marże producentów. Dlatego też tymczasowo stwierdzono, że nałożenie ceł antydumpingowych leży w interesie producentów.

4. Wniosek dotyczący interesu wspólnoty

- (153) Na podstawie powyższego, tymczasowo stwierdzono, iż brak przesłanek do powstrzymania się od nałożenia środków, przy czym stosowanie takich środków leży w interesie Wspólnoty.

G. TYMCZASOWE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

1. Poziom usuwający szkodę

- (154) Uwzględniając wnioski wyciągnięte w odniesieniu do dumpingu, szkody i interesu Wspólnoty, należy nałożyć opłaty celne w celu zapobieżenia dalszym szkodom powodowanym przez dumpingowy przywóz.
- (155) W celu określenia poziomu tych ceł uwzględniono marginesy dumpingu oraz poziom opłat celnych niezbędny do usunięcia szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.
- (156) Przy obliczaniu poziomu opłat celnych koniecznego do usunięcia skutków wpływu szkodliwego dumpingu, uznano, że wszelkie środki powinny umożliwić przemysłowi wspólnotowemu pokrycie kosztów produkcji oraz osiągnięcie, ogólnie mówiąc, takiego zysku brutto, który można w sposób rozsądny uzyskać w przemyśle tego rodzaju w normalnych warunkach konkurencji, przy sprzedaży produktu podobnego. Ten margines zysku przed opodatkowaniem stosowany do tego obliczenia wynosił 9,3 % obrotu, który przemysł wspólnotowy uzyskał przez ostrym spadkiem cen przywozowych z zainteresowanych państw w 2001 r. Było to postrzegane jako właściwe minimum, jakiego przemysł wspólnotowy mógł się spodziewać w przypadku braku szkodliwego dumpingu.
- (157) Niezbędne podwyżki cen określono więc na podstawie porównania średniej ważonej cen importowych, jak ustalono dla obliczeń podcinających cen, z nieszkodliwą ceną produktów sprzedawanych na rynku wspólnotowym przez przemysł wspólnotowy. Nieszkodliwą cenę uzyskano poprzez skorygowanie ceny sprzedaży producentów wspólnotowych o faktyczny zysk/stratę w okresie objętym dochodzeniem poprzez dodanie wspomnianej powyżej marży zysku. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania były więc wyrażone jako procent łącznej wartości cif przywozu.
- (158) W odniesieniu do Rosji, ze względu na brak współpracy ze strony eksporterów rosyjskich, jak wspomniano w motywach 70 do 75, margines szkody określono na podstawie danych eksportowych zgodnie z Eurostatem. Zauważa się, że jak wspomniano w motywie 98 powyżej, cena eksportowa cif została skorygowana pod względem różnic jakości między PTFE wytwarzaną we Wspólnocie a PTFE importowaną z Rosji i ChRL. Po drugie, jako że cała sprzedaż PTFE na wywóz jest dokonywana z Rosji na rzecz handlowców, podczas gdy przemysł wspólnotowy sprzedaje głównie do użytkowników, korekty dokonywano dla różnic w poziomach obrotu handlowego. W związku z brakiem innej, bardziej wiarygodnej informacji, korekta ta została tymczasowo ustanowiona na 5 %, co stanowi rozsądną marżę zysku niezwiązanego importera.
- (159) Jeżeli chodzi o Chiny, uwzględniając fakt, iż żadnemu ze współpracujących producentów chińskich nie przyznano traktowania według zasad rynkowych lub indywidualnego traktowania, tymczasowe środki obowiązujące dla całego państwa usuwające poziom szkody wyliczono jako średnią ważoną marginesu dumpingu dla wszystkich trzech współpracujących eksporterów chińskich.

2. Środki tymczasowe

- (160) W świetle powyższego stwierdza się, że zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego należy nałożyć tymczasowe cła antydumpingowe w stosunku do przywozu z Rosji i ChRL na poziomie najniższych marginesów dumpingu i marż usuwających szkodę, zgodnie z zasadą niższego cła.

(161) Proponowane tymczasowe cła antidumpingowe są następujące:

Państwo eksportujące	Margines usuwający szkodę	Margines dumpingu	Proponowane cło antidumpingowe
Chińska Republika Ludowa	62,7 %	99,7 %	62,7 %
Rosja	46,7 %	36,6 %	36,6 %

H. PRZEPISY KOŃCOWE

(162) W interesie rozsądnego administrowania należy ustalić okres, w którym zainteresowane strony, które ujawniły się Komisji w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, mogą przedstawić swoje opinie na piśmie i wystąpić z wnioskiem o przesłuchanie. Ponadto należy stwierdzić, że ustalenia dotyczące nałożenia opłat celnych dokonane na potrzeby niniejszego rozporządzenia mają charakter tymczasowy i mogą być ponownie rozważone przy nakładaniu wszelkich ostatecznych środków.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się tymczasowe cło antidumpingowe na tak zwany granulowany politetrafluoroetylen (PTFE) zawierający nie więcej niż 3 % innych jednostek monomerów niż tetrafluoroetylen bez wypełniaczy, w formie proszku lub osadu, z wyłączeniem materiałów zmikronizowanych, oraz surowy polimer (reaktor suspensyjny), ten ostatni może występować w postaci mokrej lub suchej, objęty kodem CN ex 3904 61 00 (kod TARIC 3904 61 00 50) pochodzący z Rosji i Chińskiej Republiki Ludowej.

2. Stawka tymczasowego cła antidumpingowego stosowanego dla cen netto na granicy Wspólnoty przed ocleniem produktów opisanych w ust. 1 będzie następująca:

Państwo	Stawka celna
Chińska Republika Ludowa	62,7 %
Rosja	36,6 %

3. Dopuszczenie do swobodnego obrotu we Wspólnocie produktu, o którym mowa w ust. 1, jest uwarunkowane złożeniem zabezpieczenia, w kwocie równej poziomowi cła tymczasowego.

4. O ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej, stosowane są obowiązujące przepisy celne.

Artykuł 2

Bez uszczerbku dla art. 20 rozporządzenia (WE) nr 384/96, zainteresowane strony mogą przedstawić swoje opinie na piśmie i wystąpić o możliwość złożenia przed Komisją ustnych wyjaśnień, w ciągu jednego miesiąca od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Zgodnie z art. 21 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 384/96 zainteresowane strony mogą przedstawić uwagi odnośnie do stosowania niniejszego rozporządzenia w ciągu jednego miesiąca od daty jego wejścia w życie.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 niniejszego rozporządzenia obowiązuje przez okres sześciu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 czerwca 2005 r.

W imieniu Komisji
Peter MANDELSON
Członek Komisji
